

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4056/2019
09.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Филиповић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирко Ђукић, адвокат из ..., ради регресног дуга за издржавање мал. деце, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2660/19 од 04.07.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2660/19 од 04.07.2019. године, тако што **СЕ ОДБИЈА** жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Сремској Митровици П 460/17 од 14.03.2019. године.

Преиначује се одлука о трошковима целог поступка тако што се обавезује тужилац да туженој исплати укупан износ од 175.915,00 динара у року од 15 дана са законском каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 460/17 од 14.03.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име неоснованог обогаћења исплати 416.185,30 динара, са законском затезном каматом од 12.02.2019. године, до исплате. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка у износу од 35.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2660/19 од 04.07.2019. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П 460/17 од 14.03.2019. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име регресног дуга за издржавање мал. деце 416.185,30 динара, са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате, трошкове поступка од 88.224,00 динара и трошкове жалбеног поступка од 48.248,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетна деца парничних странака су од фактичког престанка брака 23.04.2015. године, наставила да живе са тужиоцем-оцем у ..., у породичној кући са његовим родитељима, где и данас живе, иако је пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 215/16 од 06.01.2017. године, након развода брака парничних странака, одређено да тужена као мајка самостално врши родитељско право. Иако је трошкове издржавања мал. деце све време сам сносио, тужилац није никада подносио тужбу за децје издржавање.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев у целости, сматрајући да нису испуњени услови за накнаду по основу регреса.

Супротно, другостепени суд је усвојио тужбени захтев у целости и преиначио првостепену пресуду, налазећи да обавеза тужене произлази из законске одредбе члана 154. став 1. Породичног закона, којом је прописано да су родитељи истовремено дужни да деци пружају издржавање, па како је тужилац сам према мал. деци испунио ову законску обавезу у целини, односно како је сам сносио трошкове издржавања и сам извршио и своју и законску обавезу тужене према мал. деци, као испунилац има право да од тужене захтева регрес сразмерног дела учињених трошкова, у смислу члана 165. Породичног закона.

Становиште другостепеног суда није правилно.

Према члану 165. став 1. Породичног закона, лице које је фактички давало издржавање, а није имало правну обавезу има право на накнаду за учињено издржавање од лица које је било дужно да даје издржавање.

У конкретном случају, тужилац – отац је својим средствима издржавао малолетну децу. Он није лице које "нема правну обавезу" издржавања свог детета. Напротив, ту правну обавезу има на основу члана 68, 73. и 154. Породичног закона. Смисао правила из члана 165. став 1. Породичног закона је да право на регрес има треће лице које фактички плаћа издржавање иако нема законску обавезу (родитељи имају законску обавезу да издржавају своју децу). Како тужилац није "треће лице" он нема право регреса не само по основу правила из Породичног закона (који је уредио односе родитеља и деце – обавезу издржавања), већ ни по основу правила о стицању без основа (члан 210.-218. ЗОО), јер је специјални Породични закон у потпуности уредио ову област. Из ових разлога је побијана другостепена пресуда преиначена због погрешне примене материјалног права, на основу члана 416. став 1. ЗПП.

Како је Врховни касациони суд преиначио нижестепену пресуду, то је на основу члана 165. став 2. члана 153. став 1, 154. став 2. и 163. став 2. ЗПП одлучио о свим трошковима поступка па је обавезао тужиоца да туженој надокнади трошкове у укупном износу од 163.915,00 динара. Трошкови поступка се односе на састав тужбе 6.000,00 динара, за састав три образложена поднеска по 6.000,00 динара (18.000,00 динара), за заступање на четири рочишта по 7.500,00 динара (30.000,00) и за састав жалбе и ревизије од по 12.000,00 динара, на основу Тарифног броја 13, 15 и 16. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), као и трошкове судских такси на одговор на тужбу 7.300,00 динара, на ревизију износ од 36.246,00 динара и на ревизијску одлуку износ од 54.369,00 динара, према Тарифном броју 1. тачка 1. и 5. Тарифном броју 2. тачка 11. Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94 ...95/18). На досуђени износ трошкова поступка досуђена је и тражена законска камата почев од извршности пресуде па до исплате.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић